به نام خدا

محمدجواد قمري

دانشجوى رشته فناورى اطلاعات

طراحی و برنامه نویسی شی گرا

استاد آقای میثاق یاریان

شماره دانشجویی 01221033720028

تمرین

میزان حافظه ذخیره سازی برای variable type دیتابیس

INT

بایت TINYINT: 1

SMALLINT: 2 بایت

بایت MEDIUMINT: 3

بایت 4 :INT

بایت BIGINT: 8

 $\mathsf{FLOAT} \; {\scriptstyle \bigcup} \; \mathsf{DOUBLE}$

FLOAT: 4 بایت

ايت 8 DOUBLE: 8

CHAR **VARCHAR**

بایت (حداکثر 255 بایت) CHAR(n): n

بایت (حداکثر 65535 بایت) varchar(n): n+1

TEXT

حداكثر 255 بايت :TINYTEXT

حداكثر 65535 بايت (64 كيلوبايت): TEXT

حداكثر 16,777,215 بايت (16 مگابايت) MEDIUMTEXT:

حداكثر 4,294,967,295 بایت (4 گیگابایت) LONGTEXT:

BLOB

حداكثر 255 بايت :TINYBLOB

حداكثر 65535 بايت (64 كيلوبايت): BLOB

حداكثر 16,777,215 بایت (16 مگابایت) MEDIUMBLOB:

حداکثر 4,294,967,295 بایت (4 گیگابایت) LONGBLOB:

DATE _e TIME

PATE: 3 بایت

بایت DATETIME: 8

بايت 4 :TIMESTAMP

بایت 3 TIME:

YEAR: 1 بایت

PostgreSQL

INT

SMALLINT: 2 بایت

البت INTEGER: 4

بایت BIGINT: 8

SERIAL

بایت SMALLSERIAL: 2

SERIAL: 4 بایت

BIGSERIAL: 8 بایت

NUMERIC 9 DECIMAL

متغیر، بستگی به دفت دارد

FLOAT 9 DOUBLE

REAL (FLOAT4): 4 بایت

DOUBLE PRECISION (FLOAT8): 8 بايت

CHAR **VARCHAR**

CHAR(n): n بایت

VARCHAR(n): متغیر، بسته به طول رشته

TEXT

متغیر، بسته به طول رشته

BYTEA

متغیر، بسته به طول داده

DATE _e TIME

DATE: 4 بایت

بایت 8 :TIMESTAMP

بایت 8 :TIME

البت 16 INTERVAL:

و reference type کدامیک از نوع tuple و struct و record و record تایپ های anumeration تایپ های keap یا heap و کدامشون value type کدام یک از نوع

در زبان های مختلف تفاوت دارند

C#

Enumeration (enum)

نوع: Value Type

نخیرهسازی: Stack

Struct

نوع: Value Type

قرار Heap مگر اینکه بخشی از یک نوع مرجع باشد، در این صورت در) Stack : ذخیرهسازی (میگیرد

Record

:وجود دارد Record و بالاتر دو نوع 9.0 #C در

record: نوع مرجع (Reference Type) نوع مرجع ، Heap

record struct: نوع مقداری (Value Type) نوع مقداری Stack

Tuple

(به بعد، به عنوان نوع مقداری پیادهسازی شده است 7.0 #C از) Value Type نوع

نخیر مسازی Stack

Python

Enumeration (enum)

نوع: Reference Type

نخيرهسازى :Heap

Struct

وجود ندارد. میتوان از کلاسها و دیتاکلاسها استفاده کرد "Ct در struct در پایتون ساختاری معادل .ذخیره میشوند Heap هستند و در Reference Type که

Record

ندارد، اما میتوان از دیتاکلاسها یا نامگذاریهای مختلف استفاده Record پایتون ساختار رسمی برای . ذخیره میشوند Heap هستند و در Reference Type کرد که

Tuple

نوع: Reference Type

نخیرهسازی Heap

تفاوت stack با heap

انواع حافظه در رم Stack و Heap و...

حافظهstack

در بخش space-user حافظه قرار دارد و به صورت خودکار توسط CPU مدیریت می شود . متغیر های غیر استاتیک، پارامتر های ارسالی به توابع و آدرس های مربوط به return توابع در این حافظه ذخیره می شوند. اندازه حافظه stack ثابت است به همین دلیل به آن memory static گفته می شود.

در این حافظه اطلاعات پشت سر هم و به ترتیب قرار می گیرند به این صورت که آخرین داده ذخیره شده در بالای stack قرار می گیرد و به اصطلاح push می شود، حال اگر قصد برداشتن اطلاعات یا

به اصطالح pop کردن اطلاعات را داشته باشیم آخرین اطلاعات وارد شده در stack را در اختیار داریم. به این الگوریتم (Out First In Last(LIFO می گویند. مثال پر کاربرد در توضیح stack خشاب اسلحه (آخرین گلوله ای که در خشاب قرار داده می شود اولین گلوله ای است که شلیک می شود)

و یا بشقاب های روی هم چیده شده (آخرین بشقابی که روی سایر بشقاب ها قرار داده می شود اولین بشقابی است که برداشته می شود) است.

از آنجا که در حافظه stack نیازی به پیدا کردن فضای خالی در حافظه نیست و محل قرارگیری اطلاعات مشخص است (بالای حافظه) بنابراین این حافظه سریع تر از حافظه heap است. حافظه heap

حافظه Heap در قست space-user حافظه مجازی قرار دارد و به صورت دستی توسط برنامه نویس مدیریت می شود. Heap مربوط به زمان اجرا (runtime) است و فضای اشغال شده در Heap با اتمام کار تابع آزاد نمی شوند و تا زمانی که Collector Garbage این فضا را آزاد کند یا توسط برنامه نویس داده ها از حافظه heap پاک نشوند در این فضا باقی می ماند. اندازه حافظه heap متغیر است به همین دلیل به آن memory dynamic گفته می شود.

در این نوع از حافظه برای ذخیره مقادیر ابتدا محاسبه ای توسط سیستم عامل صورت می گیرد تا اولین فضای حافظه ای که اندازه آن متناسب با اندازه ای که مورد نیاز ماست را پیدا کند، در صورت وجود این میزان از حافظه در خواستی آن را به صورت رزرو شده در می آورد تا بقیه برنامه ها به این فضا دسترسی نداشته باشند، سپس آدرس ابتدای این فضای محاسبه شده به صورت یک اشاره گر (pointer) در اختیارمان قرار می دهد یا به اصالح(allocating).

متغیر ها به صورت پیش فرض در این حافظه قرار نمی گیرند و اگر قصد ذخیره متغیر ها در این حافظه را داشته باشیم باید به صورت دستی این اقدام انجام شود. متغیر هایی که در heap ذخیره می شوند به طور خودکار حذف نمی شوند و باید توسط برنامه نویس و به صورت دستی حذف شوند. به طور کلی مدیریت حافظه heap به صورت دستی توسط برنامه نویس انجام می شود. آرایه های داینامیک در heap ذخیره می شوند.

به دلیل محاسبات برای یافتن آدرس شروع حافظه و در اختیار گرفتن pointer حافظه heap نسبت به دلیل محاسبات برای یافتن آدرس شروع حافظه و در اختیار گرفته Stack های حافظه قرار نگرفته

باشند (این احتمال بسیار زیاد است) موجب کندی در بازیابی اطلاعات خواهد شد